

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah -
Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov -

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States -
Issued every day except
- Sundays and Holidays -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 106. — ŠTEV. 106.

NEW YORK, TUESDAY, MAY 6, 1913. — TOREK, 6. VEL. TRAVNA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

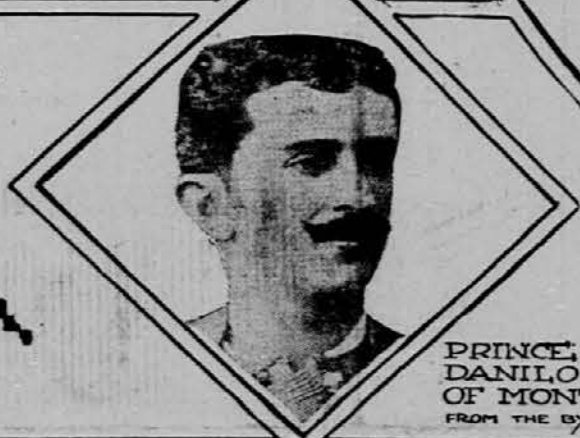
KING NICHOLAS BEING CHEERED BY
HIS SOLDIERS.
PHOTO COPYRIGHT
BY HEINRICH SOMDEN 1910.

THE ROYAL PALACE, CETTINJE, FROM WHICH
KING NICHOLAS REVIEWS HIS TROOPS.

KING NICHOLAS OF
MONTENEGRO.

PRINCE
DANILO
OF MONTENEGRO.
FROM THE BYSTANDER.

0 Skadru bodo odločevale velesile. Kralj Nikola bo baje odstopil.

Cetinje, Črna Gora, 5. maja. — Pod pritiskom evropskih velevalstev je danes črnogorski kralj Nikola sklenil, da se odpove Skadru.

Berlin, Nemčija, 5. maja. — Nikola je zavrnil nemškemu poslaniku v Cetinju, da bi odšel prve čete v roku 24 ur iz Skadra.

London, Anglija, 5. maja. — Angleski državni tajnik, Sir Edward Grey je naznanil v današnji seji poslaniške konference, da bodo o bodočnosti trdnjave Skader odločevale evropske velesile. Izjava črnogorskega kralja je zelo pomirjevalno vplivala na vse diplomatske kroge. Poslaniki se v četrtke zopet sestanejo.

Ugledni politiki so prepričani, da sedaj ne bode potreba Avstriji in Italiji udreti v Albanijo.

Kralj Nikola je brzojavil angleškemu zunanjemu ministru: "Moja čast in čast mojega naroda mi ne dopušta, da bi se uklonil nenasitni Avstriji, zato pa izročam skadrsko vprašanje vpretes vsem velesilam."

Dunaj, Avstrija, 5. maja. — Podivjana soldateska Essad paša uganja po albanških pokrajinah take grozovitosti, da bosta Avstrija in Italija prisiljeni poslati svoje vojaštvo v ogroženo ozemlje.

Cetinje, Črna Gora, 5. maja. — Včerajšnji kabinetni seji je formalno predsedoval prestolonaslednik Danilo. Ministri so se soglasno izjavili, da se Črna Gora nikakor ne sme odpovedati Skadru, ampak boriti se mora do skrajnosti. Ko je Danilo rekel, da bi bilo nadaljno upiranje konec črnogorske vlade, so vsi ministri odstopili.

Kelmoraj, Nemčija, 5. maja. — "Kölnische Zeitung" poroča, da bosta Avstrija in Italija, ne glede na sklep poslaniške konference v Londonu poslali svoje vojaštvo v Albanijo.

Frankobrod, Nemčija, 5. maja. — Poročevalec "Frankfurter Zeitung"

naznanja iz Carigrada da se bode kralj Nikola v kratkem odpovedal prestolu.

Budimpešta, Ogrsko, 5. maja. — V današnjem zasedanju je naznanil ministrski predsednik sklep črnogorskega kralja.

Rim, Italija, 5. maja. — Razburjenje je mahoma pojenjalo, ekspedicijska v Albanijo najbrže ne bo potrebna. Nekaj vojaštva bo vseeno odšlo v novo kraljevstvo Essad paše, da bo varovalo meje, katere bo določila poslaniška konferenca v Londonu.

London, Anglija, 5. maja. — Čeravno se je kralj Nikola odpovedal Skadru, proti Albaniji še velika nevarnost od armad Essad in Džavid paše, ki se nočeta pokoriti določbam Visoke Porte. Essad paša bode skoraj gotovo odšel iz Albanije, ker se bode zbal italijanskega in avstrijskega vojaštva.

Nek poslanik v Londonu se je izrazil: "Križa je končana. Namravljamo avstrijska in italijanska ekspedicijska v Albanijo bi bila brez pomena."

Carigrad, Turčija, 5. maja. — Visoka Porta je zapovedala Essad paši, da se mora v vseh ozirom pokoriti poveljem Džavid paše. Turška vlada se je začela pogajati z Grško in je poslala večino svojih čet nazaj v Male Azijo.

Atentator je bil blazen.

Mannheim, Badensko, 5. maja. — Anton Jung, ki je izvršil atentat na velikega vojvodo badenskega, je kroničen pijanec ter napol blazen.

Japonsko pristanišče v plamenih.

San Francisco, Cal., 5. maja. — Glasom neke sem došle brzojavke je izbruhnil v japonskem pristanišču Hakodate, na otoku Yezo, velikanski požar. Hakodate leži ob vzhodni visoki gorovi ter imenujemo pristanišče.

AN ENORMOUS DEMONSTRATION IN ST. PETERSBURG IN FAVOR OF MONTENEGRO.
FROM THE SPHERE

Vsi prekomerski parniki prenapolnjeni.

Iz Evrope prihaja sedaj toliko izseljencev v Združene države, da so vsi parniki prenapolnjeni. Potniki morajo v evropskih lukah večkrat čakati po več dni, da pridejo na vrsto na parnike. Evropski agentje imajo zelo obilo posla in poskušajo izseljence odpraviti na vse mogoče načine. Parniki "Avstro-Amerikane" iz Trsta v New York in v Canado so tudi zelo napolnjeni. Na Ellis Islandu so vedno v zadregah ker dostikrat ne vedo kako bi prenočili izseljence in so prostori nabasani kakor slanihi v sodu. Slovencev tudi zelo veliko dohaja in vsakdo pravi, da doma ni več živeti, drago vse, zaslužek zelo majhen, letine slabe, to vse povzroča, da naši rojaki ostavljajo rodno grudo.

Lov na morilca.

Newyorška policija ni bila že dolgo časa tako agilna, kakor v nedeljo in včeraj. Na vsak način hoče namreč izslediti osumljenega trikratnega morilca Oresto Shillitonia, ki je ustrelil zadnjo soboto Italijana Rizzota ter dva policista. Morilec je star šele 21 let in je presedel že 5 let ječe v prisilni delavei vsled tatvine. Nad 10.000 policistov ga išče po raznih delih našega mesta in okolice. Tiralico izdalo se je za njim tudi v vsa druga mesta Združenih držav.

Štirje umori so mu težili vest.

Newport, Tenn., 5. maja. — Nekako 50 letni William Fine je na smrtni postelji izpovedal, da je umoril štiri osebe, dva možka in dve ženski. Pred 20 leti je polil neko staro, spečo žensko s petrolejem ter jo nato zažgal. Par let pozneje je zvalil nekega tujca v smrt, a posameznosti o tem umoru niso znane. Pozneje je do smrti sestradal neko teto, ki je stanovala pri njem. Pred 10 leti pa je imel z nekim Bradshaw spor, tekom kojega mu je porinil nož v trebuh. Takrat je bil aretiran, a ker se je zagovarjal s silobratom, je bil v drugem procesu oproščen.

Strela udarila.

Dunaj, Avstrija, 5. maja. — Več turistov je vedrilo v neki planski koči v gorovju Rax na Nizje-Avstrijskem. Naenkrat je v kočjo udarila strela posledice so bile grozne. Dva turista sta bila takoj mrtva, drugi so bili omamljeni.

Obesila se na verigo.

Huntington, Pa., 5. maja. — Snoči so našli na podu farmarja William L. Mosserja obešeno 22 let staro edino hčerko Marijo. Nesrečnica je pritrčila malo verigo na neki kot, podložila pod nogo staro košarico in se spustila v tem položaju na tla. Našli so jo šele 2 ure kasneje že mrtvo. V poslovnem pismu na očeta, je izrazila tudi željo v kakšni obleki se jo naj pokoplje.

Panski kralj na obisku v Parizu.

Pariz, Francija, 5. maja. — Policijske ukrepe vse mogoče varnostne odredbe da varuje življenje španskega kralja, ki pride prihodnje sredo na obisk v Pariz. Oblast hoče preprečiti, da bi se eventualno ponovil napad, ki je bil izvršen na španskega kralja v Parizu in sicer leta 1905. Zavarovane bodo vse železniške proge in kralj se bo pripeljal po ovinjkih v mesto. Revolucionarna anarhistična federacija je imela sejo, na kateri se je sklenilo, da se kralja izžvižga. Ko se je na seji imenovala ime Ferrerja, so pričeli vsi nazvoči živahno ploskati.

Poročilo o Rasmussen.

Kodanj, Dansko, 5. maja. — Ekspedicijski kapitan Knud Rasmussen, danskega raziskovalca severnega tečaja, ki se je pričel pred tremi leti, je dospela do Færøer Otoka. Rasmussen in Furechsen sta prebredla Groenlandijo od severozitoka do zapada ter se vrnila nato na iztok. Rezultati ekspedicijske so poveljni.

Harvester-stavka končana.

Auburn, N. Y., 5. maja. — Danes so se vrnilo stavkarji na delo. Tri vozove strojev so zopet prepeljali v tvornico. Stroj so bili že demontirani za prevoz v Nemčijo. Dosedaj je moglo prileti 2 ure kasneje za mrtvo. V polodstotku, vendar pa upajo, da se v najkrajšem času prične obratovanje v polnem obsegu.

Ostra opozicija.

Senatorji nasprotujejo določbi, ki bi bila v prid celokupnemu delavstvu.

Washington, D. C., 5. maja. — Danes popoldne se je otvorila v zveznem senatu debata glede določbe v Sundry-Civil-dovolilni predlogi, ki vsebuje tudi klavzulo, da se ne sme uporabljati nobenega denarja za zasledovanje uni in farmerskih združenj z ozirom na Sherman-protitrušno postavbo. Radi te določbe je predsednik Taft vterjal predlogo. Poslaniška zbornica je določbo že drugič sprejela in senatni komite je tudi ugodno poročal o njej.

Senator Townsend iz Michigana je govoril proti predlogi ter rekel, da daje prednost organiziranim delavcem, dočim se je ne da uporabiti pri neorganiziranih. Isto stališče je zavzel tudi senator Borah iz Idaho, ki je imenoval določbo hinavsko, ker zadržuje generalnega pravdnika le v tem, da bi uporabil te določene svote proti uni, dočim so mu številni drugi fondi na razpolago, ako hoče obtožiti organizacije. Konečno je senator Borah izjavil, da se kmalu nikdo več ne bo brigal za zakon, ako se izključi en razred.

Znižane kazni.

Washington, D. C., 5. maja. — Glavni uradniki zveze "American Federation of Labor" so bili lansko leto obsojeni vsled tožbe Buck Stove and Range Co. v večmesečno ječo ker so priporočali v svojem glasilu naj se označeno trdno bojkotira. Predsednik zveze Gompers bi moral sedeti v zaporu leto dni; podpredsednik Mitchell 9 mesecev, tajnik Morrison pa pol leta. Apelacijsko okrožno sodišče jim je sedaj znižalo kazni in sicer Gompersu na 30 dni, Mitchell in Morrison bosta pa morala plačati vsak po \$500 denarne globe. Označeni se bodo pritožili še enkrat na višje sodišče.

Smrt aviatika.

Akron, Ohio, 5. maja. — Ko se je danes v drugič vzdignil v zrak 24 letni aviatik Chas. Carlson, mu je naenkrat odpovedal motor in padel je iz višine 150 čevljev na zemljo. Bil je na mestu mrtve.

Drzne sufragetke.

Angleške sufragetke so nameravale iz masčevanja pognati v zrak neko pošno poslopje.

London, Anglija, 5. maja. — Drznost angleških sufragetek postaja vedno hujša; oblasti so prišle zopet na sled novi nakani hudobnih žensk ki so nameravale razstreliti veliko pošno poslopje v južno-iztočnem delu mesta. Med raznimi poštnimi zavetki našlo se je namreč skrbno zavito bombo iz nitroglicerina. Ako bi bila označena bomba zadela ob kako trdo stvar, bile bi nedvomno razpočile; s tem bi se gotovo porušilo celo pošno poslopje in bi našlo smrt v razvalinah nad 200 poštnih uslužbencev. Bombo so pa še pravočasno in slučajno izsledili pri pregledovanju prejetih zavetkov.

Policija je kmalu zatem zaprla kemika Ed. Claytona, ki je obtožen, da je naredil sufragetkam označeno bombo. Clayton je dal sufragetkam že zadnjič navodila, kako zažgati s kemikalijami velika lesna skladišča zunaj mesta; poleg tega je aretiranih tudi več pripadnic sufragetske zveze. Sodnija bo postopala z naprejš s temi ženskami kar najstrožje in ne bo sprejemala več varšine pri aretacijah.

Še ostrejša odredba.

Phoenix, Ariz., 5. maja. — Assembly državne zakonodaje je sprejel danes protinaselniško zemljiško predlogo, ki je še veliko ostrejša kot ona v Californiji. Predloga prepoveduje vsaki osebi, ki se ni izrekla, da namerava postati državljan, prilaščanje zemljišče. Nasprotna stranka je dobila le 6 glasov. Predloga je bila nato izročena senatu s priporočilom, naj jo kmalu pasira.

Novi haitski predsednik.

Port-au-Prince, Haiti, 5. maja. — Michel Oreste, novi predsednik črnške republike, ki je bil včeraj izvoljen, je takoj pokazal svojo energijo, ko je zadržal ustaje v glavnem mestu. General Defly, guverner mesta, ki je tekom včerajšnje volitve napadel parlament, je bil pognan od vladnih čet v beg.

Rudeči madež.

(Novelica.)

Nekaka mrzlina me je pretresala po vsem životu kadar sem se vsedel v kavarni za mizo mramornato mizo poleg buffeta (ali po naše "bare"). Spočetka sem si to neprijetno čustvo tolmačil popolnoma naravno: pretresla me je mrzlina zato, ker sem se z gorko roko dotaknil mrzle mramornate plošče. Pozneje se mi je dozdevalo, da je tej mrzlici urok ono bolešno-sladko razburjenje, katero se je pojavilo, ako je bila ona blizu mene. Toda mnenje je bilo napačno, taka čustva sem čutil tudi že takrat ko Olga se ni sedela za buffetom, ampak ona dolgočasna plavalas pred njo.

Še le danes mi stari natakari Žan, kateri je videl toliko častnikov naše posadke prihajati in odhajati, povedal čudno goščo. Sedaj vem, da vsa ta mrzlina ni nič drugega nego — bojazen. Bojazen in osupnenje me napadeta, kadar pogledam na madež, kateri oskrnjuje mramornato ploščo. Bil je to čuden madež, podoben rjavini, katera se semintja pokaze v belem mramoru. Ako sem ta madež dalj časa ogledoval, se mi je dozdevalo, da bolj rudeč postaja, zvečer ob električni razsvetljavi se mi je pa dozdevalo kakor bi se madež bolj svetil in tresel in bil bi na istem mestu zlit rudeče vino.

Pri prvem pogledu se mi je vrnila misel, da je bil krvava kaplja, katera je iz visočine padla in se po plošči razkropila.

Nekega večera sem sedel popolnoma sam. Olge še ni bilo v buffetu. Ker so me navdajale tako čudne misli, sem svoj žepni robcem namočil v vodo in pričel drgniti po madežu, upal sem, da tako ploščo očistim.

"Tega madeža ne boste oprali, gospod poročnik", me je motil stari Žan, kateri ob tej uri ni imel dosti opraviti in kazal, da bi se rad z menoj razgovarjal. "Vsakdo bi mislil, da je ta madež krvi, katera je bila tu prolila. — Nekaj resničnega more že biti. Jaz sem sam mnenja, da plošča ni bila vedno tako rjava."

Opazil je stari Žan, da me stvar zanima, zato mi je povedal, da se je pred petnajstimi leti upravljal na tem prostoru ustrelil častnik — imena si ni zapomnil — urok je bila nesrečna ljubezen do tačasne blaginčarke.

"No, pri mladih ljudeh kaj takega ni zelo redko", je filozofiral Žan. "Zaljubljeni se hitro in se hočejo takoj omožiti! Poročnik! Kaj pa naj počne s tako ljubeznijo? — Ona je bila modro dekle ter ni hotela uničiti njegove bodočnosti, zato je vse preje dobro premislila in ga zavrnila. Poročnik je imel takoj pri rokah revolver in se ustrelil pred njenimi očmi."

Rjavi madež na desni strani bele mramornate plošče me je zelo prestrašil.

Jaz trdno verujem, da se v človeškem življenju nič ne pripeti brez človeškega namena, in da vso našo osodo vodi neka višja moč. Ta vera in — rudeči madež na mramoru so bili vzrok mojega strahu. Ali ni čudno, da si nisem vedel prav nič o dogodbi madeža na mizi, sem bil jaz edini v kavarni, kateremu se je ta madež dozdeval krvav? Ali ni čudno, da me je navdajal strah kadar sem ta madež pogledal, da si nisem dosti verjel pripovedi ki Žana? Premišljeval sem potem: Zakaj sem si uprav jaz ki ljubim Olgo, izbral ravno isti prostor, na katerem se je pred leti ustrelil nepoznani tovariš?

Zakaj sem se tako privadil sedeti na oni osodepolni prostor, zakaj sem se zaljubil v lepo hčerko kavarjanja, katera nikakor ni spadal za buffet v stari kavarni? Zaman sem se trudil pojasniti, zakaj sem si jaz kakor moj neznan prednik izvolil prostor na istem mizi, da sem od tam ogledoval bitje moje ljubezni?

Okoliščine, da imenujem neznane tvorila, samomorila, mojega prednika, me navdajajo še strahom in sicer s takim strahom, da ga ne morem popisati. Bojim se, grozno se bojim, da tu di pomeni seže enaka osoda. — Misli, da ako me Olga odkloni, ne bom mogel dalje brez nje živeti, so me nadlegovale že preje, predno sem vedel za zgodbo o rudečem madežu. Preje se mi je vse to dozdevalo nekako

mračno, pozneje pa me je vedno bolj nadlegoval obup; različno sem že v mislih videl blede obraz z rano na desnem temenu. Prav določno sem si predstavljal prizor, o katerem mi je Žan pripovedoval. V onem nepoznanem tovarišu sem sebe videl, tudi jaz sem bil tako hudo zaljubljen. Videl sem ga v duhu kako se je poseljenično izravnil na njegovem sedišču in dolgo zrl v slovo svojo ljubljeno. Potem je iz žepa izvlekel orožje, njegovo hladno čevljo nastavil na pekoče sence — in sprožil je. Dozdeva se mi kakor da bi čul zamolkel pok, vidim, njegovo glavo in lahko je curela kri iz njegove rane in ta poškrpil mramornato mizo. Njegov blede obraz se mi je dozdeval vedno bolj znan, njegove poteze so bile vedno bolj določne, ko se je poleg dim, končno se mi je dozdeval — da vidim samega sebe mrtvega.

Osoda ljudi se ponavlja. Pravijo, da ga ni na svetu človeka, da tako bi bila njegova osoda še tako zmetena, bila samo njegova. Koliko domišljije in brezejne iznajdbe bi bilo potreba, da bi si vsak posameznik zamogel zamisliti posebno osodo! To je nemogoče. Zato se boje tudi osoda, onega nesrečnika pred več leti, kateri je brez upanja ljubil, nad menoj izpolnila.

Dosedaj se vse zelo natančno izpolnjuje. Sam sem častnik, mlad in čvrst kakor je bil on, obiskujem ono kavarno kakor on, sedim na istem prostoru in ljubim mlado deklico za buffetom kakor on. Odkritostrena je moja ljubezen, moj namen pošten kakor pri njemu.

Samo določba je še negotova, odklanjam jo — iz strahu pred koncem.

Strah vsled moje osode, katera se mi tako natančno prikazuje, me ovira, da se ne zaupam Olgi. Mogóče je, da ona kaj sluti. Njen obraz se mi dozdeva, da se zame zanima, ako par besedi z njo spregovorim; večkrat me ogleduje, ko sedim na mojem prostoru in s častniki zakrivam oni osodepolni madež. Vidi Olga kaj se z menoj godi? Mogóče čuti mojo ljubezen, mogóče vidi to v mojih očeh, ali pa opazi na mojih besedah, kadar z njo govorim.

Toda za prave moje občutke ona ne ve. Ne ve, da po njej tako hrepenim kakor cvetje po jutranji rosi Gotovo pa ne ve kako osoda mi je določena; ne ve, da je vsak moj pogled in vsaka moja beseda le ponavljanje onega, kar se je pripetilo pred petnajstimi leti.

Nič se ne pripeti in nič se spremeni. Vedno so me obdajali oni občutki in mraz me je spreletaval po životu kadar sem sedel v kavarni na svojem prostoru; vedno me je navdajal strah pred končno določbo. Zaman sem se trudil, da moja osoda nikakor ni kako ponavljanje osode mojega nesrečnega tovariša. Moja osoda je vendar končno odločena po izreku Olge. Ako mi ona reče "ne" — no, potem vem kaj me čaka. Olga pa tudi lahko reče da."

Zakaj jo vendar ne vprašam?

Zvečer med osmo in deveto uro je kavarina po navadi prazna. Pri par mizah berejo stareji gospodje svoje časnike. Natakarijem se vzdeha in se malo odpočije po živahnem popoldnevu. V vseh prostorih vlada mir.

Ob tej večernej uri sem najraje zahajal v kavarno. Lahko sem stopil k buffetu in se pogovarjal z Olgo. Posebnega dela ni imela, ali je brala kak časnik, ali imela v rokah kako ročno delo.

Zvečer sem stopil odločen k buffetu, da jej vse povem. V tej nenavadni tihoti se mi je Olga dozdevala lepša kakor po dnevu, ali v oblakih dima po noči. Šivala je nekaj in ni niti glave privzdignila ko sem bližje pristopil. Še le ko je moja sablja zaropotala, me je pogledala in se mi prijazno nasmejala. Bil sem mnenja, da je vesela, saj tako so mi nje oči razodevale. Krepko me je stisnila s svojo gorko roko, delo odložila in vprašaje v mene zrla kakor bi hotela reči: "Pogum, govori, velik, srmečljiv fant!"

Kakor sem prije rekel, odločil sem se jaz vse povedati. Ali kljub temu sem govoril le o navadnih stvarih, sam nisem vedel kako bi pričel govoriti o srečni zadevi. Negotov in vnekaki zadregi govoril sem le o lastnej osobi. Končno sem jej zaupal, da nisem

rad vojak, želja mojega očeta pa je, da se kasneje bavim s poljedelstvom — najraje doli v ljubim Dalmaciji, kjer je nebo tako lepo višnjevo in solnce tako gorko.

Smehljaje me je poslušala, ko sem jej opisoval krasoto morja. dne zemlje, oči so jej žarele ko esm jej opisoval krasoto morja. "Tudi jaz bi rada tam živela", rekla je zelo premišljeno.

Čutil sem kako je moje srečanje bolj hitro bilo, ko se je tako izjavila.

In vendar jej nisem nič povedal, kar sem jej hotel povedati, nisem od nje zahteval, da bi tam z menoj živela in v mojej hiši gosposarila kot gosposinja. Zakaj nisem tega storil? Njene oči, njene usta, njen izraz obraza so mi klicali: "Govori — govori vendar!"

Jaz pa sem molčal, molčal kakor bebec, bal sem se onega skrivnostnega pretenja.

Kavarna se je pričela napolnjevati. Stisnil sem Olgino roko in podal na moj navaden prostor. Zopet me je spreletaval mraz po telesu. Rudeči madež na mramornati mizi se je, zopet prikazal in dozdevalo se mi je, da se mi posmehuje.

Nikakor si nisem zamogel izbiti groznih misli, da si sem jim upiral. Stari natakari Žan mi je upravljal povedal kedaj se je pripetila ona grozota. Dne 24. decembra, toraj na sveti večer je počil oni osodepolni strel.

Osoda mojega prednika se hoče torej natančno ponavljati nad menoj. Neke nevidna moč mi je za petami. Ne vem, ali bom brezpogojno podlegel ali ne?

Saj niti nisem poskušal svoj odlok preje pospešiti, nego mi je itak določen. Vedno sem gledal na Olgo, bral njeno vprašanje iz njenih žalostnih oči — in molčal.

V bližini mene je bilo vse veselo bližajočih se božičnih praznikov. Samo jaz nisem čutil veselja. Prebral sem pismo moje matere, v katerem me je vabila, da jo obiščem ob praznikih, nisem jo dal odgovora, niti obžaloval nisem, da bom jutri prebil praznike brez nje. Vse se je vrtilo pred mojimi očmi, veselje in žalost. Blizal se mi je osodepolni dan, poslednji trenutek, to je bilo grozno pričakovanje.

Nič se ne zgodi, nič se ne spremeni. Danes se mora določiti. Kupil sem si revolver, lepo, močno orožje.

Z bojazljivo natančnostjo sem posnemal mojega neznanega prednika.

Skoraj ob istem času sem stopil k buffetu, kjer me je čakala Olga.

Kavarna je bila prazna. Stari Žan je sladko dremal v kottiču. Odložil sem svoj plašč, potem prijel obe Olgine roke in pričel govoriti.

Kaj sem govoril, ne vem. Besede so mi vnhajale tja v en dan iz ust, grlo mi je bilo prosto, nihče me ni oviral govoriti. Čutil sem, da so se Olgine roke tresle, njena lica so zarudela, solze so se jej utrinjale z oči, nagnila je glavo.

Potem sem kakor od daleč začel zamolklo, a vendar veselo — besedo "da", čul sem to zmedeno, potem pa veselo besede in čutil kako je kanila vroča solza na moje roko.

"Da, srčno vas ljubim, ako ste vi tako zadovoljni z menoj, kakor sem jaz z vami, grem rada z vami tja kjer solnce poroke sije in je nebo bolj modro!"

V moji duši se je oglasil spev veselja na sveti večer.

Hkrati je zginel ves strah iz moje duše, občutil sem veliko srečo v mojih prsih, čutil sem se prostega, močnega in predrznega; pristisnil sem Olgino glavo k sebi in jo pričel strastno poljubovati. Sedaj se je vzbudil Žan iz spanca in me je motil v sladkem trenotku.

"Žan, Žan, vaš madež se je zlagal! Jaz nisem oni, nad katerim se bode ponavljala osoda! Zaklical sem mu smeje in poln veselja. "Kdo je lagal?" Kaj pa vam je danes gospod poročnik?" je jecal začuden Žan.

"Vaš rudeči madež je lagal! Moja kri ga ne bode na novo poravala!" odgovoril sem mu; nek skrivnen nagon pa me je podvzival, da sem skočil k mizi, katera mramornata plošča, je imela rudeči madež in udaril sem s pestjo po robu in ga ravno tam odbil, kjer se je nahajal rudeči madež.

Z ropotom je padel kos mramora na tla.

Ukradeni demanti.

Iz zapiskov detektiva. Priredil G. P.

Afera ponarejanja menic pri William Brothers me je povedela celo v Južno Afriko. Šlo se je za par milijonov in radi tega se je izplačalo narediti pot krog polovice sveta in to tembolj, ker je bilo moje domnjevanje resnično in sem našel v Capstadtu konce vseh onih nitk katere sem bil zbral z velikim naporom.

A to le mimogrede. Ne o tej aferi, poročati hočem o majhni epizodi, ki je zvezana z mojim bivanjem v Južni Afriki, ki je zanimiva v marsikaterem oziru, posebno glede kraja, v katerem se je završila.

Kolegi v Capstadtu so me kaj prijazno sprejeli. Posebno policijski načelnik, po imenu Macpherson, mi je bil kaj uslužen ter mi je šel v moji stvari tako rade volje na roko, da se je med nama v par dnevih razvil pravo prijateljstvo.

Macpherson je bil zelo vester in dober uradnik. Presenetilo me je torej, da je nekega večera tek pogovora omenil, da se ne čuti trdnega na svojem mestu ter da pričakuje, da bo v kratkem iz glavnega mesta prestavljen na kako manj vredno mesto na deželi.

"In najhujše je," je pristrodno dostavil, "da imajo ljudje, ki delajo na moj padec, deloma prav. Ti so v prvi vrsti trgovci z demanti, ki mi ne morejo odpustiti, da se z vso strogostjo držim postav. Vsaki dan stavijo v liste poročila z vsebino, da se poštnete trgovce šikanira, dočim cvete na skrivnem trgovina z ukradenimi demanti, ne da bi mogla ali hotela policija to zabraniti. Povsple so se ti ljudje celo do prikritih namigavanj. In jaz se ne morem braniti, ker je dljstvo, da obstaja skrivna trgovina z ukradenimi demanti, kljub strogim odredbam družb. in vsem naporom policije."

"Ena usluga je vredna druge, Macpherson," sem rekel. "Vi ste pomagali meni in jaz hočem storiti isto. Tu me nihče ne pozna in nikdo me ne bo sumil."

Posledica tega razgovora je bila, da sem tri dni pozneje skupno s kakim ducatom drugih ljudi stal v posredovalnici za delo na demantnih poljih. Delavci, posebnobeli, so v ondtni deželi kaj iskano blago. Sprejeli so me brez vsakega ugovora. Nikdo ni slutil v meni detektiva in niti ravnatelji niso vedeli ničesar o tej stvari.

Varnostne odredbe so bile več kot stroge. Predno se stopi v rovni distrikt, se mora v posebnem poslopju vsakdo do nazaga sleči. Privatno obleko vzame družba v varstvo in delavci dobe delavske obleke kakor tudi orodje od firme. Prostor, kjer se kopljejo demanti je obdan z dvojno mrežo iz bodeče žice. V ozkem prostoru med obeh mrežama patrolira neprestano veliko število paznikov, ki so vsi dobro oboroženi ter vodijo s seboj pse, dresirane na človeka. Noben delavec ne sme tekom tedna zapustiti prostora. V soboto zvečer odkorakajo delavci v skupinah v prej imenovano poslopje. Tam dobi vsakdo dobršno porcijo ricinusolja kot protistrdstvo proti eventualno zavžitim demantom. Nato morajo vsi v kopalji in šele potem se jim izroči privatno obleko ter se jim izplača mezdo. Zdelo se mi je v resnici nemogoče odnesti tudi najmanjši kamenček. In vendar so se dogajale vsaki teden po zadržili Macphersona večje tatvine.

Stal sem pred zagonetko. Tem bolj me je mikalo, najti rešitev. Prvi teden sem porabil za to, da sem skrivoma opazoval svoje delavce. Bila je to pestra mešanica, ki se je iz vseh delov sveta zbrala na tem prostoru. Priznati pa moram, da nisem našel one surovosti, ki je splošno razširjena med pustolovci v zlatokopih. Večina ljudi se mi je zdel brezbrizna in otopela. Delali so za plačilo ter jih ni dosti brigalo, ali so nakopali več ali manj blaga. Bil sem poleg, ko je neki mož našel kamen vreden več tisoč angleških funtov. Ko sem mu čestital, je skomignil z rameni.

"Kaj imam od tega? Moja plača ne bo nič večja in nič manjša". In moč je imel prav. Moj sum je padel na nekega mladega človeka, Irca, katerega so vsi klicali le "Bill". Njegovega pravega imena nisem vedel. Bil je zviti in premeten dečko, ki je imel nekaj zavratnega v sebi. Sklenil sem, da ga zalezujem, kar sem tem lažje storil, ker je bil moj prostor blizu njegovega, a nekoliko višje,

da sem lahko opazoval vse, kar je počel.

Spočetkom nisem našel nič sumljivega, izvzemši to, da je bil Bill velik prijatelj ptičev. Kadar je prišel od kosila, je prinesel s seboj drobtine, katere je potresel krog svojega prostora, kjer se je vedno nahajala velika množica vrabecev. To pa ni bilo nič posebno sumljivo. Osamelost in pomanjkanje vsake zabeve v prostnih urah po vzročata pri ljudeh različne posebnosti. Tako je bil v taboru človek, ki je z neznanim trudom udomačil par dvijih podgan, katerih je mrgolelo v taboru.

Blizala se je sobota. Radi jeze, da se mi je ponesrečila misija, sem zelo slabo spal. Vstal sem zgodaj ter odšel ven na polje. Povsod je vlada la tišina, le na prostoru Billa je žvrgolelo veliko ptičev. Tedaj sem v polutemi zapazil postavbo, ki se je prihljujelo blizala jati ptič. Skril sem se za neko visino ter čakal.

Bil je Bill. Počepnil je v jamo ter čepel tam nepremično med jato ptič. Naenkrat pa je prenehalo žvrgolenje ptič, ki apniso zleteli, kot takrat, kadar se jim blizala človek, ampak se stisnili boječe ob tla. Razumel sem celo stvar. Pogled nazvorg me je podčul da je nad taboriščem krožila roparska ptičica. V prihodnjem trenutku se je spustila na svoj plen. A predno je mogla odletiti, jo je bil zgrabil Bill.

Vse sem videl čisto natančno. Čudno se mi je zdelo le to, da se ptičica ni branila, temveč se pustila mirno prijeti. Par trenutkov pozneje jo je Bill zopet izpustil. V zanosnem poletu je zopet odletela v zrak. Videl sem jo nato krožiti visoko v zraku. Tedaj pa je zadel nekje v daljavi oster žviž in v istem trenutku se je spustila ptičica-roparica proti tlom.

Dosti sem videl. Macpherson, kateremu sem še isti večer vse razložil, je znal za glavo. In res je bila stvar nekoliko fantastična. Čakati smo morali še en teden in nato smo legli na prežo. Kot sem si mislil, je prišel proti jutru v grmovje mož, ki je spustil udomačenjvega sokola v zrak. Čakali smo še četr ure in ptičica, poslušna signalu gospodarja, se je spustila zopet na zemljo. Tedaj pa smo skočili naprej ter prijeli dečka. Ni mogel tajiti: usnajat možnjček, privezan na vrat ptič, je bil nepobiten dokaz. Mož je bil po pokliu sskolar in je torej pripadal obrti, ki je že skoro popolnoma izumrla. Idejo pa je bil započel Bill, kateri je bil seveda s tovaršem vred na mestu aretiran.

Ljubezen do orožja.

Srbski vojak nenavadno ljubi svoje orožje, ki mu je v vojni najbolj in najzvestejši prijatelj. Veik del uspeha v sedanjih vojni treba pripisati zaupanju, katero do svoje puške goji srbski pešec in topničar do svojega topa. Dostikrat se je dogodilo, da so vojaki po kakim zmagi hoteli k topom in jih poljubovali. Na bojnem polju so našli vojake, ki so se mrtvi krčevito držali svojo puško, da so jim jo komaj vzeli iz že trdih rok; mnogokrat so pa iz spoštovanja do padlih pustili orožje v njih rokah in ga z njimi vred pokopali. Večina ranjenih je nosila s sabo orožje, ki ga niti na obvezovališču niso hoteli izročiti, marveč ga neli s sabo v bolnišnico, dasi jim je to prizadevalo veliko težav in tudi bolečin. Redek je bil v Belgradu tudi najtežji ranjenec, ki bi mu pri postelji ne stala njegova puška.

Znajo je, da je v našem narodu jako razvita pevska žila. Pesmi o sedanjih vojni in njenih kravilih bojanj so že preplavile vso državo, vse jih poje, četudi nimajo vselej posebne pesniške vrednosti. V roko mi je prišla taka narodna pesem, ki jo je v bolnišnici spel desetnik Živorad Lažič. Tudi iz te pesmi odseva velika ljubezen srbskega vojaka do svojega orožja. Tako-le poje:

"Kod bolnice ja sam puško predo, zadugo sem nešto u nju gledó; žao mi je moje puške šarke, baš ko one moje mile majke. Kad bolničar pušku mi oduze, meni, braćo, udariše suze, jer, Bog da živi Gospodarja Kralja, I Carigrad osvajati valja..."

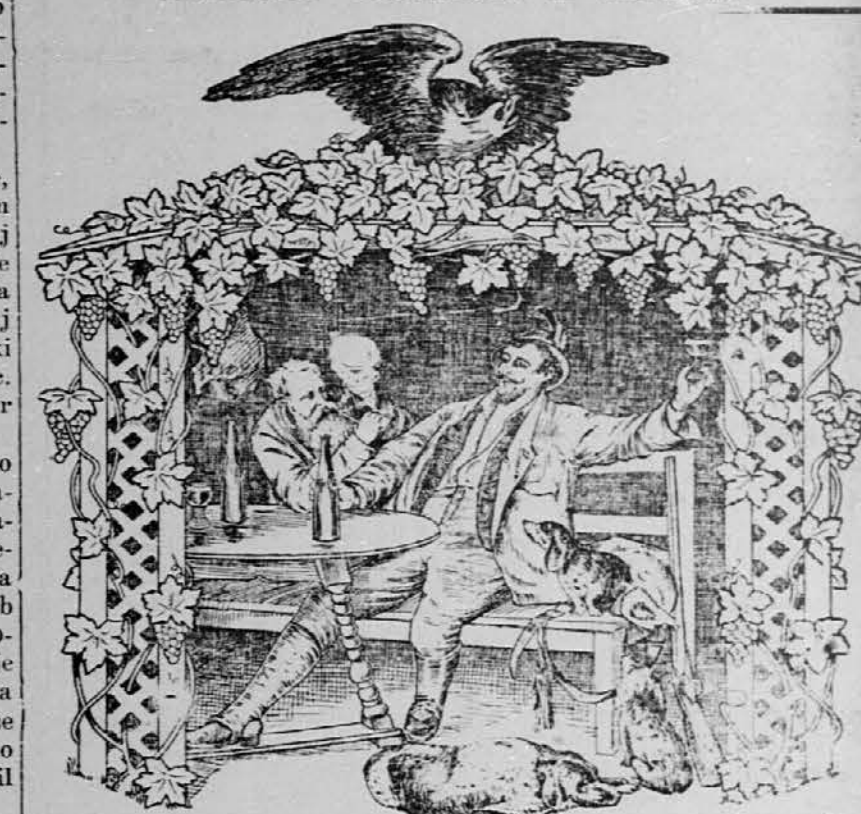
Vojak, ki tako ljubi svoje orožje, mora zmagovati.

Prof. A. B.

Najboljša Slovensko-angleška slovnica.

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y. Cena v platnu vezani \$1. Rojaki in Cleveland, O. dobé isto v podružnici Fr. Sakser, 6104 St. Clair Ave., N. E.

Naznanilo Slovencem in Hrvatom.

Kedor želi naravno domače vino v državah New Mexico Colorado, Kansas, Nebraska, Nevada ali Utah naj ga naroči pri g. Frank Krek

ATLANTIC HOTEL,

213 W. Main St., Trinidad, Colo.

G. Frank Krek dobiva cele kare vina od mene znanega posestnika vinograde F. Stefanich-a iz Treno, Cal.

Torej rojaki obrnite se za naravna vina vedno na g. Fr. Kreka, posebno pa še oni iz Colo. Dobite ga po isti ceni in hitreje kakor od mene. Seveda prevoz plačati sami. Če hoče pa kedo pri meni naročiti vino, je cena 45c. gal. in vožnja vsak sam plača.

Za obilo naročil se toplo priporočam posestnik vinograde FRANK STEFANICH, Fresno, Cal.

Veikazaloga vina in žganja.

Marija Grill

Prodaja belo vino po...	70c. galon
Črno vino po...	50c. "
Drobnjak 4 galone za...	\$11.00
Brinjevec 12 steklenic za...	\$12.00
4 gal. (sodček) za...	\$16.00

Za obilno naročbo se priporoča

MARIJA GRILL,
5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

Naravna ohajska vina, najboljše kakovosti, Delaware, Catawba in Concord, prodaja

Josip Svete, Lorain, O

1780-82 E. 23th St.,

Delaware po 90c. galona. Catawba po 70c. galona, Concord po 50c. galon.

Vino razpošiljam od 25 galonov naprej.

Za vino jamčim, da je popolnoma naravno.

Pri večjih naročilih znaen popust.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALIJE, ZNAKE, KAPE

PEČATE IN VSE POTREBSCINE

ZA DRUSTVA IN JEDNOTE!

Oelo prve vrste, Cene nizke.

F. KERŽE CO.

2616 S. LAWDALE AVE., CHICAGO ILL.

SLOVENSKE CENTRE POSILJAMO ZASTONJ

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,

Javni notar — Notary Public,

718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, najboljše žganje te izvrstne smotke — patentovana zdrava vila

PRODAJA vožnje listke vseh prekomor skih črt.

POŠILJA denar v star kraj sancesiljive in pošteno

UPRAVLJA vse v notarski posel spada joča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

"GLAS NARODA" STANE ZA CELO LETO SAMO TRI DOLARJE. NAROČITE SE NANJ!

Piške.

Saljiva povest.

Bilo je neko Binkoštno nedeljo zjutraj ob 6. uri, ko je zapel zvonček nad hišnimi vrati g. Gregor Coklarja, bivačega na Glavnem trgu v Ljubljani. Pri Coklarjevih so imeli namreč to lepo navado, da niso vstajali kaj radi; osobito pa se ob nedeljah ne, ker se ni mudilo g. kontrolorju v pisarno preganjat dolgočasne suhoparnega dneva.

"Kdo pa je zunaj?" zakliče še pred zaprtimi vrati domača kuharica Špela.

"Jaz sem: — prinesla sem vam piške. Vzemite jih hitro, ker se mi mudi k šesti maši v šenklaško cerkev".

Malo razburjena Špela je odprla nato hitro vrata, kjer je stala že priletna kmetica s pokrito kosarico v rokah.

"Piške ste prinesli. Kakšne piške?" jo povpraša Špela začudeno.

"I piške, katere je Vaša milostiva gospa naročila. Lepo so oskubljene in debele, le pogledajte jih". Nato je odgrnila kmetica bel prtič s kosarice, pod katerim je ležala cela kopica lepo oznaženih mladih pišk.

"Koliko ste jih pa vendar prinesli?", ji vli kuharica Špela.

"Deset je vseh skupaj. Vse so pa od ene od iste koke, 'Čipke'. Težko sem jih polovila in osnažila večeraj, ko je bilo ravno pred praznikom. Le pogledajte jih, kako bo to izvrstna pečenka."

"Po čim pa bodo?" jo vpraša nato skrbna Špela.

"Po dve kroni vsaka, kakor dogovorjeno. — Saj so pa tudi vredne tega denarja. Vzemite jih hitro, ker se mi mudi v cerkev."

Dvajset kron za eno kosilo, to bo pa malo preveč, si je mislila kuharica Špela. I, pa sa imajo naši dovolj denarja, bodo že plačali še so blago naročili.

"Teta, denarja vam pa ne morem takoj dati, ker je gospoda še v postelji, zglasite se kasneje."

"Je že dobro, je že dobro, po denar pridem pozneje". Nato je izročila vsa zadovoljna kmetica kosarico kuharici Špeli, pogladila si svoj predpasnik in odšla hitrih korakov na cesto.

Ko je devala Špela delikate piške iz kosarice na kuhinjsko mizo, je majala z glavo rekoč: "Ali ni to čudno, da mi ni naša gospa o piškah ničesar omenila. Saj imamo vendar za danes pripravljeno že purana in telečjo pečenko. Vse mogoče da je naročila naša gospa v svoji domišljiji še piške, ali pa iz pozabljenosti. Purana in pečenka bom torej pripravila za jutri, ko se odpravi gospoda na Šmarno goro."

Jezilo jo je pa le, ker je dospelo nepričakovano naročilo pišk ravno na praznik, ko je že itak dela čez glavo pri hiši. Oj te presnete piške!

S pospravljanjem kuhinji in pripravo zjutrika ni šlo Špeli kar nič od rok; vedno je mislila na Coklarjevo gospo, ker je naročila toliko pomladanske perutnine brez njene vrednosti. Kaj pa če ji je morda gospa v naglici pozabila povedati o kupljenih piškah? Vseh mogoče? —

Najbolje bi jo bilo takoj vprašati, da se zadeva pojasne. Takoj zatem potrkala Špela lahkom na vrata spalnice in zakliče.

"Dobro jutro milostiva gospa! Piške so tukaj".

Začudena gospa Coklarjeva, ko je sedela še v spodnjih krilih na postelji.

"Piške, katere ste vi naročili. 10 jih je in prav lepe so v resnici. Takoj po šesti naši pride žena po denar".

Gospo Coklarjevo je jutranja novica o piškah nad vse iznenadila, tako da ji je skoro zaprlo sapo. Gledala je začudeno kuharico Špelo, in zdela se ji je, da so to same sanje.

"Hej Gregor, ali si morda ti kake piške naročil? vpraša Coklarjeva gospa svojega, še v postelji ležečega moža.

"Kaj se ti li morda meša?", se zareži nejevoljno izpod odeje g. Coklar.

"Jaz se s takimi stvarmi nič ne pečam. Pusti me pri miru."

"Jaz pa tudi ne. Saj vendar vem, kaj sem naročila", se je opravičevala gospa.

"In piške so vseeno tukaj. Razložila sem jih že v kuhinji na mizo. Le idite jih gledat", je velela kuharica.

Ni bilo treba čakati dolgo, ko se je odzvala gospa in gospod Coklar. Špelin klic. Oba sta hitela radovedno v kuhinjo, kjer se je na leu mesta "videl" "corpus delicti".

In tu so romale začarane piške z rok v roke; kajti gospa Coklarjeva se je hotela prepričati tudi o njih tež.

"Veš kaj Gregor, morda ti jih je pa poslal kak prijatelj v dar? in te je nameraval na ta način prijetno iznenaditi z njimi?" je vprašala gospa Coklarjeva svojega soproga.

"To ni mogoče". Žena nadaljuje: "Morda nam jih je pa podarila kaka stranka iz nove hiše?"

"Nemogoče. Saj nimajo vendar še za stanarino dovolj denarja. 'Kaj se, jo potalazi Coklar. 'Najbolje je, da pustimo vse te piške lepo pri miru. Za božjo voljo, kaj če bi bile morda zastrupljene'".

Razburjena Coklarica bi bila pri teh besedah kinalo omedlela. —

"Zastrupljene"? Bog nas varuj take nesreče! "Kako ti je vendar šinila ta misel v glavo?"

"Vse mogoče. Ali nisi čitala kako je hotel pred nedavnim zastrupiti nadporočnik Hofrichter skoro vse častnike štabnega kora? Po šiljal jim je razna darila, pomešana s ciankalijem; vsled tega je nek stotnik celo umrl. Hofrichter je bil pa zato obsojen na 20 letno hudo ječo."

Gospa Coklarjeva se je te novice tako prestrašila, da so ji padle nehotne tri oskubljene piške z rok na tla.

"Mi vendar nimamo nikakih smrtnih sovražnikov", je pričela ihteti, pobiraje začarane piške zopet v kosaro.

Mož ji je nato potihoma zašepetal na uho: "Mogoče je pa smrt s temi piškami meni namenjena? ker sem zadnji mesec povisal vsem strankam v novi hiši stanarino".

"Za pet ran božjih! In kaj bi imeli končno ti zlobni ljudje od tega?"

"Morda se me hoče kedo na ta način odkrižati, da bi zaprosil potem tebe za roke? Veš kaj Cila, dandanes je cel svet pokvarjen. Pogledimo, če se ne vidi morda na piškah že kaj znakov strupa?"

"Kako čuden si Gregor", jame jokaje tarnati vsa preplašena Coklarica.

"Tega bi ne bila pričakovala od tebe. Le pogled kako sveže in zdravo meso imajo piške. O kakem nameravnem umoru pa ni govora v tem slučaju".

"Vse mogoče? Morda je pa samo ena piška notranje zastrupljena? Počakajmo še toliko časa, da se kmetica zgleda po denar, pa se bo zadeva kasneje pojasnila."

"Ali nisi naročil za danes Pol detovega fijakarja, za zlet pod Šmarno goro?"

"Da. — Naj ga pa Špela naroči za pozneje. Jaz ne grem prej iz hiše, predno se ne reši vprašanja teh pišk."

Gospod in gospa Coklar sta se pričela zatem oblačiti. Ura je bila na magistratu že pol 9, tri četrt in devet. O kmetici pa ni bilo ne duha ne sluha.

"Ali ti nisem pravil, da mora tisti v tem velika nameravna hudobija? Kmetice še sedaj ni. Ako bi bilo vse v redu, bi prišla ta že davno po svoj denar. Nikdar še ni bilo slišati, da je sploh že kdaj podarila v mestu kaka prodajalka kuretni kar 10 mladih pišk, vrednih 20 kron."

"Prav imaš Gregor", mu odgovori malo potolažena soproga.

"Se 15 minut bom čakal na ono ženo, drugače pa nesem takoj kosarico s piškami kar na policijsko postajo. Mene že ne bodo vlovili ne, se šopiri g. Coklar."

"Ura je že pol desetih. Špela, sedaj pa le pospravi vse piške v kosaro, pa hajd z mano na bližnjo policijsko stražnico". Tako sta stala oba tekom nekaj minut pred policijskim komisarjem z ugodopolno kosarico pišk. Med službojučimi stražniki je povzročilo pripovedovanje g. Coklarja dosti smeha. Nek policaj se je celo ponudil da bi najraje osebo preiskal slučaj nameravnega zastrupljenja, ako mu podarijo najboljši debelo piško za kosilo, kar se mu pa ni ugodilo.

Ker se je pa zdela modremu policaj, komisarju cela zadeva preveč sumljiva, je odredil, da se ima hraniti vse piške v stražnici na ledu, dokler se ne pojasne nameravnega umora.

V šenklaški cerkvi je vabilo že k polvdvanjati naši, ko je korakal g. Coklar s policijske stražnice proti domu. Jezilo ga je, ker je za mudil zlet proti Medvodam, in da bode moral najbrže povrniti zamudo izvoščku Poldetu, ker ga je toliko časa zaman čakal. Tudi gospo Coklarjevo je skrbelo glede kosila. Poldan se že bliža, kuharica pa le še ni z mesta; pa še Binkoštna nedelja! Vseh teh skrbi je edino kriva Špela, ker je prevzela brez njenega dovoljenja

one piške. Prav gotovo zasluži da bi jo spodila od hiše. Pa kdo pozna hudomušnost in naglo jezo že priletne Špela? — Lahko zapusti še danes službo in gre kam drugam?

Ni kaj dobre volje ni bila pri kosilu tudi kuharica Špela; prvi radi zaslišanja pred policijo, dalje, ker je gospa omake od dela prisodila, juho pa dvakrat presolila. Oj te nesrečne piške! —

"Oj te nesrečne piške". — je zdihovala tudi soproga zasebnika Nace Kosmača preko ceste, ali nasproti Coklarjeve hiše.

"Že 4 ure čakam na kmetico, pa je še ni". —

Ravno teden dni pred Binkoštno nedeljo se je mudila Kosmačeva družina na Posavju v gostilni "Pri dobri kapljici". Po zavzitem kosilu so se podali mestni zletniki v okolico trgate rože. Gospe Kosmačevi pa ni bilo dosti mar za cvetlice, ker je opazovala raje pri Petlinkarjevi hiši kurjo družnico, ki se je valjala v prahu. Blagor se Petlinkarjevim, — ki imajo toliko kokoši in pišk na razpolago! Osobito se ji je dopadla rujavkasta kokla za 10, kakor krajevar si podobnimi piščanci. To bi bila izvrstna pečenka za nedeljo, ko se bo vršilo birmovanje starejših njene hčerke Minke. Za botro bo šla bogata Kačarjeva teta; pa ji bo padla morda zlata verižica ali zapestnica v dar? Ta dan je po treba na slovesen način obhajati; to pa v prvi vrsti z dobrim kosilom. Kačarjeva teta ima že od nekdaj rada mlade, pohane piške. —

"Naredila bom zraven malo solate s kumar pa dobro potico", je premišljevala Kosmačeva gospa sloneča ob vrtni ograji Petlinkarjevega domovja.

"Hej mati", zakliče Kosmačeva gospa Petlinkarici, ko je slednja ravno trebila na vrtni solato: "Ali so onele rujave piške naprodaj?"

"Koliko bi jih pa vzeli?" Kosmačevka jame premišljevati: Tri za botro, dve za moža, eno zame, eno za Minko, eno za strica? — "Vzela bom kar vseh deset. Počim pa bodo?"

"Vsaka piška stane K 2.40".

"Predrago. Jaz jih dobim v Ljubljani 'Za vodo' lahko po K 2.—"

"Pa jih kupite tam za 'vašo vodo', če jih hočete imeti. Ako ste zadovoljni po K 2.20; — to je zadnja cena, pa vam jih bom lepo oskubila in osnažila."

Kupčija se je končno sklenila komad po K 2.—; osnažene in pripečene na dom naslednjo nedeljo. "Namenjena sem itak iti v nedeljo v Ljubljano po opravkih, pa Vam jih lahko prinesem", veli kmetica gospe Kosmačevi.

"Prinesti jih morate pa že zgoraj, ker bomo obhajali botrinjo, ali birmovanje, pa bo dosti dela v kuhinji".

"Že dobro, že dobro. Jaz se odpeljem s Kamničanom zjutraj ob pol 6 uri, tako da bom že lahko ob 6 v mestu. Kje pa stanujete?"

"Na glavnem trgu št. 169. Lahko boste našli to hišo, ker je šele na novo pobeljena. Stanujemo pa v prvem nadstropju na tevo. Kar pozvonite pri hišnih vratih. Ako se bojite za denar, lahko povprašate v bližnji gostilni o nas, tam nas dobro poznajo."

Kupčija je bila na ta način sklenjena in Petlinkarica je vprašala še enkrat za hišno številko in cesto, da bo bolj gotova, ko pride v mesto.

(Konec prihodnjič.)

Mačke požrle svojo gospodinjno.

V Moskvi so nedavno našli v njenem stanovanju mrtvo 57letno učiteljico Matvejevo. Bila je vsa ogrizena od mačk in zdravnik jo ugotovili, da je Matvejeva umrla radi teh ran. V sobi sta vladala največji nered in revščina. Pri preiskavi so našli med cunjami v časopisnem papirju zavitih 60.000 rubljev v vrednostnih papirjih. V miznici je bilo blizu 100 škatlic za vžigalice, napolnjenih z novim srebrnim denarjem. Vsega skupaj za 1500 rubljev. V omari so našli v neki škrinji briljantov in drugih dragih kamnov za več tisoč rubljev. Matvejeva ni z nikomur občevala, pač pa jo je obiskoval mlad človek, o katerem se je menilo, da je njen zaročenec. Zanj je dui pa ga ni bilo k ujej. Šele ko se je raznesla vest o njeni smrti, je prišel na policijo in se zelo zanimal za zapuščino pokojnice. Ko so odprli sobo, so bile mačke tako sestradane, da so vržene jim kose mesa kar goitale, ne da bi ga grizle. V omari so našli v škatlicah tudi 2 mrtva kanarčka.

Slabo znamenje.

Nov sluga meterološke postaje čita vremensko poročilo: vihar, grom in toča. "Sapramiš, ta se je pa gotovo danes skregal s svojo ženo".

Iz šole.

— Ktere so najpoglavitejše stvari pri pridnem učenju? Učence: Glava, roke in noge.

Preveč zahtevano.

Mati svoji 8 letni hčerki: "Ančka, če ne boš pridna te bom zaprla čez noč v kurnik". Ančka: "O to že lahko naredite — ampak prisiliti me pa ne morete, da bi legla tudi jajca".

Prijatelj petja.

— Čul sem, da ste tudi vi velik prijatelj petja in zelo muzikaličen?

— Res sem član pevskega društva "Vrana", a dohajam vedno k vjam šele proti koncu, ko je nastavljen že 2. sodček piva v društveni dvorani.

Po poroki.

A.: Odkar si se poročil, bi te človek skoraj ne spoznal, tako si se izpremenil. To se ti pozna celo na obleki, ker nosiš vedno vse gumbce.

B.: Imaš prav! Šivanja gumbov me je žena že prvi teden po poroki privadila.

Nevjetno.

— Ko sem se mudil zadnjič v Benetkah, je priletelo neko opoldne nad trg. sv. Marka toliko golo-bov, da so morali prižgati vsled teme vse električne svetilke.

Pri koncertu.

— Milostiva gospica! Gotovo vas je pesem o "Petniku" kar raze čarala.
— Prav imate. Najraje bi šla tudi jaz na kako potovanje.
— Najbrže na ženitovansko?

Huda kritika.

— Kako so se vam dopadli sinočni "Roparji" v gledališču.
— Se dosti dobro. Vendar sem že videl v kimenatografu to predstavo bolj dovršeno.

Ameriška reklama.

V nek večji newyorški hotel pride nekega dne tujec z dežele, ter zahteva okusno večerjo:

— "Kako to?" vli natakarju, "da ste mi dali danes tako majhen kos 'šteka'. Ko sem obedoval zadnjič tukaj, sem dobil dvakrat večjo porcijo".

— "Kje ste pa takrat sedeli?" — "Tamkalje pri oknu, blizu vrat".

— Vse mogoče? Pri nas dajemo namreč gostom, ki sedijo pri oknu vedno večje porcije, — to namreč za reklamo".

Oj ta moda!

Kmetič: Klobuk \$10.— nogavice \$2.— obleka \$25.— čevlji \$8.— Za vruga! Za to še ne bo zadostovalo polovica krave, ali pa cel prešič!

Najhitreje in najceneje

pošilja

denarje v staro domovino.

Denarne nakaznice izplačuje c. k. poštna hranilnica na Dunaju.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St.,

New York.

Podružnica:

6104 St. Clair Ave., N. E.,

Cleveland, Ohio.

HOMESEEKERS EXCURSION WAUSAUKEE, WISC.

POSEBEN VLAK ZA SLOVENCE NASELNIKE, dne 30. maja.

Na ta dan bode razprodano edino Slovence nad 10 tisoč akrov rodovitne zemlje v bližini cvetočega mesta Wausaukee, Wisc. Kdor kupi zemljo na ta dan dobi **prosto vožnjo in eno dobro kravo zastanj**.

Kaj je Wausaukee, kaj so odnotne farme in kak je svet? Vse to najdete popisano v knjižici, katero Vam pošljemo prostorne prosto.

Če hočete postati samostojen, pišite še danes za pojasnila, da Vam naznamim podrobnosti in za ta dan posebno nizke cene ter tudi odhod posebnega vlaka iz Chicago v Wausaukee, Wisc.

Pridružite se rojakom, ki so že naznanili svoj prihod in ne zamudite te ugodne prilike, ki Vam pripomore priti do samostojnosti in neodvisnosti življenja na lastni zemlji.

ADOLF MANTEL, % Grimmer, Land. Co. G. N. 133. W. Washington Str., Chicago, Ill.

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik IVAN GERM, 507 Cherry Way, Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOŽIČ, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Podglavni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 16th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: ALOJZ VIRANT, Lorain, Ohio, 1709 E. 28th St.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEČ, Joliet, Ill., 930 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 532.
MIHAEL KLOBUČAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERŽIŠNIK, Burdine, Pa., Box 123.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOČEVAR, Pueblo, Colo., 1215 Eller Ave.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Vedeževka iz Kosez. Znana ne le v Ljubljani in njeni bližnji okolici, nego tudi daleč naokrog z imenom Stefanova Franca je umrla 13. aprila v 72. letu svoje dobe. Pokojnica je bila prava zapuščina vseh zaljubljenih, ljubimih in željnih in lahkovernih oseb. Pa kaj ne bi, saj je vsakemu iz dlanij njegove roke čisto resnico v obraz povedala, zlasti koliko je že in bo še moral prestati, da se mu izpolni njegove želje. Posebno stare device so hodile z veselimi obrazi od nje, saj je vsaki naslikala častilen, ki jo vsevala na tihem goreče ljubi. Tudi zakonskim ljudem iz Ljubljane je bila priljubljena. Kolikrat se je videlo v gostilni same moške pri praznih kozarcih — ko pa so prišle njihove boljše polovice od Stefanove Franca za njimi, bilo je kaj dosti vina na mizi in slo je po stari pesmi: "Ne grem domov." Srečno in zadovoljno je živela Stefanova Franca in tako bi bila tudi umrla, da ji ni šentviški župnik zagretil zadnje ure. Temu gospodu namreč ni zadoščevala pobožna Franca tajna spoved za odvezo grehov, marveč je poklical tri moše, pred katerimi je moral Franca slovesno obljubiti, da ne bo nikoli več "e-prava" — potem šele je dobila odvezo. Za pobožno Franco je pa bilo to preveč poniževalno, saj je vedno trdila, da je od samega sv. Duha razsvetljena, pa je šla in je umrla.

Sovražen oče. Jurij Potočnik, 52letni oženjeni mizar v Dolenji vasi, črti svojega sina Valentina, kateremu boče njegova žena izročiti posvetilo. Že ko je sin odhajal k vojakom, mu je oče žugal, da naj se ne prikaže več k hiši. Dne 1. svečana t. l. je prišel Tine od vojakov domov na dopust. Ko mu je pa mati povedala, da ga boče oče ustrelil, je prenočil v drugi sobi, ne da bi bil obdolženec za to kaj vedel. Drugega dne, na Svečnico, je Potočnik videl sina iz cerkve prihajati, kar ga je silno užejilo. Ko se je vrnil domov, si je pripravi nabit samokres in ga pokazal svoji ženi, rekoč: "S tem bom sina ustrelil!" Kmalu nato je prišel tudi Tone domov. Obdolženec ga je pričakoval pri vltodu, držel z eno roko kljuko od vrat, v drugi roki pa samokres, s katerim je meril na svojega sina, ne da bi bil streljal. Tine je skušal pri zadnjih vratih priti v hišo, a so bila zaklenjena. Pri oknu poleg teh vrat je stal oče in meril s samokresom proti sinu. Ta je, da bi očetu izbil samokres iz roke, vzel poleno ter zamahnil po iz okna štrlečemu orožju, tedaj je oče dvakrat ustrelil proti njemu, a ga k sreči ni zadel. Vendar sta pa šli obe krogli tik sinovih prsi. Konec so napravili orožniki z aretacijo obdolženca. Tudi nasproti orožnikom je izjavil, da bo sina ustrelil. Obdolženec svoje dejanje v polnem obsegu priznava. Sodišče mu je za kazen prisodilo 15 mesecev težke ječe.

Zaklad najden. Iz Cerkelj poročajo: Nenadna sreča je doletela posestnika Ivana Galjota iz Cerkelj št. 48, po domače Knefa.

Ko je prišel dne 15. aprila zjutraj v svoj živinski hlev, je dobil 30 cekinov v jaslji. Podgana je preluknjala pomoči zid, v kateri se je nahajala lesena omarija in iz nje so padli cekini v jaslji. Najmlajši cekin ima letnico 1568, najstarejši pa 1514. Šest jih je velikih kakor naši goldinarji, drugi pa so po obliki podobni sedanjim 20kronskim cekinom. Ti manjši cekini imajo letnice različne. Imena kraljev so: Venceslav, Ferdinand, Sigismund (kralj poljski) in Ivan (kralj ogorški). Eden ima napis: Mihael, škof solnograški. Dva cekina imata pa turski napis. Kakor vse kaže, je moral biti denar prinesel z Ogrske in ga je dotični lastnik brzkone zaidal iz strahu pred Turki. Iliša Knetova je sploh zgodovinska. Še pred par leti se je videla na njej podoba konja z letnico 1508, katera je pa izginila ob predelavi hišnega poslopja. Omenjam še, da je dobil Knet v gnoju še tri cekine isti dan, tako da je sedaj v posesti 33 cekinov. Dobival je že dlje časa med gnojem take rumenjake, a je mislil, da je čisto navaden pleh in se ni brigal zanj. Knet je nedežne cekine pokazal v Ljubljano v muzej.

Okrajni glavar v Kranju si je nekaj dovolil, kar pa sega čez dopustne meje. V kratkem bo de ljubljanski škof delil v Kranju birmo in pride menda že par dni poprej tja. Okrajnemu glavarju seveda nihče ne odreka pravice, da sprejme škofa, kakor se mu zdi primerno, in če bi razvil še tako veliko agitacijo za sprejem škofa, bi temu nihče ne ugovarjal. Toda okrajni glavar je svojo uradno oblast izrabil v to, da prišli različne ljudi, ki so uradno njemu podrejeni, da se morajo udeležiti škofovega sprejema. Tako je izdal na učiteljstvo kranjske deške in dekliške ljudske šole ukaz, da se mora zanesljivo udeležiti sprejema škofa in ravno tako je dal povelje na vse mu podrejene uradnike, da se zanesljivo udeležijo sprejema; za slučaj pa, če bi kdo izostal, oziroma se ne hotel oglasiti, zahteva, da se mu pove vzrok. Ta ukaz okrajnega glavarja pomenita evidenten napad na prostost učiteljev in uradnikov, kakaj okrajni glavar nima nobene pravice, da bi uradnike in učitelje silil sprejemati škofa. Uradnik je samo v uradnih zadevah podrejen okrajnemu glavarju in ima zunaj urada samo dolžnost, se zadržati svojemu stanu primerno, sicer pa je svoboden državljan in mu tudi okrajni glavar njegove svobode ne sme omejevat. V ostalemu pa je ta ukaz okrajnega glavarja le dokaz, kakne razmere so nastale na Kranjskem in kaj si smejo posamezni okrajni glavarji, ki bi se radi prikupili klerikalcem, vse dovoljevati.

ŠTAJERSKO.

Iz Štadla. V društvu občinskih delavcev je poneveril blagajnik Loderer 2000 K. Loderer-ja so v njegovem stanovanju prišli in zaprli.

Iz Celja. Znanemu Oechsli, ki mu je svoje čase ni bilo po volji, da se v najbolj nemškem mestu

celjskem pridiga v farni cerkvi slovenski in je imel zaradi tega celjsko duhovščino tako v želodu, da je pri Konigu kupil vse piščalke in inseciniral s poulično svojatjo pred opatovim stanovanjem majočo godbo, so ob smrti zvonili v — slovenski cerkvi, ker so v takozvani nemški popravljali zvonik.

Iz Rogatca. V trgu je zgorelo posestniku Kupeu hišno in gospodarsko poslopje. Škode je nekoliko tisoč kron.

Iz Slov. Bistrice. Nad mestom in okolico je proglašen strogi pasji kontumace.

Iz Griž. Posestniku Naprudniku je te dni zgorelo gospodarsko poslopje. Škode je več tisoč kron.

Smrtna kosa. V Vukovskem dolu pri Sv. Jakobu v Slov. gorici je preminul 15. aprila 45 let stari veleposestnik Josip Pezdisek. — V St. Jurju ob J. ž. je te dni umrl najstarejši tržan, trgovec z usnjem, Martin Siter. Bil je 85 let star. — V Pilštajnu je umrl nekdanji veletržec Julij Schmidt, 83 let star.

Imenovanje. Sodnik dr. Viktor Pavliček v Brezicah je imenovan za okrajnega sodnika in predstojnika sodišča v Šostanju.

V pokoj je stopil pisarniški ravnatelj mariborskega okrožnega sodišča Fran Verzonik. Skoro 40 let je zvesto služil državi. **Eksplozija.** Iz Gradača poročajo, da se je pri gradbi nekega vodovoda izvršila velika razstrelba. Trije delavci so nevarno ranjeni. Prenesli so jih v bolnišnico v Marijino Celje.

Grasčina Thal zopet prodana.

Andrej Pugl, lastnik vil in obč. odbornik v Göttingu, je prodal grasčino Thal glavnemu ravnatelju vitkovskih železnikov Frideriku Schusterju za pol milijona kron. Grasčina je kupila 1. 1905 slovenska družba, sestojela iz dr. Hunika, Maurerja in Lavrenčiča, od barona Walterskirchena. Po teh jo je prevzel pred dvema letoma gozdarski mojster Vencei Chitrasek in lamsko leto pa Pugl na dražbi za časa "Glavne poslojalnice". Grasčina obsega 500 oraloval zemlje in je prešla zopet v nemške roke.

Nemški list "Deutsche Wacht" si je izbral zadnje čase za glavno nalogo denunciacijo Jugoslovancev. Slovenci se pač od teh ljudi ne bodo učili patrijotizma. Omenjeni listi je prinesel nedavno članek proti prestolonasledniku, ki ga pa državni pravdnik ni zaplenil. To je bil državni pravdnik v Celju.

Dva nova kavalerijska domobranska polka se letos ustanovi.

ta, in sicer v Pragi in v Gracu. Zdaj ima deželna bramba 6 domobranskih ulanskih polkov, tirolsko strelno jezdečo divizijo (3 eskadrona) in dalmatinsko divizijo (2 eskadrona).

PRIMORSKO.

Smrtna kosa. Dne 17. aprila je umrl v Renčah Fran Stepančič, bivši zidarski podjetnik.

Samomor učiteljske kandidatije. Na bregu Soče pod stanovanjem konjedera so našli truplo mlade gospodične, v kateri so spoznali učiteljsko kandidatino Frido Rollet, heer manega industrijalca Rolleta v Lokaven pri Ajdovščini. V obleki na njej so našli pismo, v katerem trdi, da ima strah pred zrelostnim izpitom, da bi ga ne prestala in zato da je šla v smrt.

Dva utopljenca so potegnili 13. aprila v Stračicah iz Soče. En utopljenec je oni nesrečni Josip Rusjan, ki se je bil vrgel v Sočo 6. aprila. Drugi utopljenec pa je Lovro Čičgoj iz Solkana, ki je bil zginil z doma 16. marca letos. Rusjan je bil star 70 let in bolan, zato je šel po lek svojemim trpljenju v mrzlo Sočo, Čičgoj, 51 let star mož, pa se je vrgel v Sočo iz obupa radi revščine. Zapusča številno družino. Oba so pokopani na mestnem pokopališču v Gorici.

Smodnik so imeli shranjen št. Vovk, Ivan Pavlin in Val. Leban iz Grgarja; dovoljenja za to seveda niso imeli in tudi niso mogli izkazati, odkod imajo smodnik. Zato so bili klicani pred sodnijo v Gorico, kjer so dobili: prvi tri tedne, drugi tri dni, tretji pet dni zapora.

Pozor prijatelji lepega čtiva!

Pri Slovenie Publishing Co., 82 Cortlandt St., New York, N. Y., je dobili sledeče zanimive knjige po znižanih cenah:

"Rodbina Polaneških." Roman iz življenja, spisal slavnoznan poljski pisatelj H. Sienkiewicz. Knjiga obsega 1065 strani in ima več lepih slik. Cena s poštnino vred \$2.20.

"Mati." Socijalni roman, spisal Maksim Gorkij. Ta času primeren roman je vzlet iz delavskega življenja. Velja s poštnino vred 80c.

"Trije rodovi." Dogodki iz nekdanjih dni. Zelo zanimiva povest; spisal Engelbert Gangl. Velja s poštnino vred 30c.

Dalje je dobiti tudi po znižani ceni pero, napoljeno s črnolom (Fountain Pen). Velja samo 25c s poštnino vred.

Kje se nahaja moj brat MATIJA ULJAN? Doma je iz Zabiča pri Ilirski Bistrici. Kakor sem čul, biva nekje v državi Michigan. Prosim cenjene rojake, če kedo ve za njegov naslov, naj ga mi javi. — Joseph Uljan, P. O. Box 37, Dahoga, Pa. (6-7-5)

Trgovec z zlatnino
M. POGORELC
29 E. Madison St. — Room 1112, Chicago, Ill.

Opomba: Pazite na oglaš v so botnih številkah.

1913! Svetovalec 1913!

Vse, kar morate vedeti o **PAKETNI POŠTI, POŠTNIH HRANILNICAH!** — Kako postanem državljan. Najnovejša slovenska izdaja (1913) z novimi zakonitimi odredbami. Vse v eni lični priročni knjižici. Koristno za vsakogar. Cena samo 25c. Naroči se pri: Bert P. Lakner, 1595 3rd Ave., New York, N. Y. (24-4 6x v 2 d)

NAŠ GOSPODAR.

edinj slovenski magazin v Ameriki. Izhaja na 32 straneh vsak mesec in veča za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, lepe povesti, razprave o naših gi banjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošljite denar na:

Naš Gospodar,
2616 S. Lawndale Avenue,
(10-8 v 2 d) Chicago, Ill.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozolja.

Lanski rdeči Zinfandel 35c gal.; belo vino iz Muskatel in Tokaj grozolja 35c gal.; Riesling 40c gal. Vino od leta 1911: Zinfandel 40c gal.; belo vino Riesling 45c gal.; staro belo vino od leta 1910 50c gal. 100 proof močan tropinovec 4 1/2 gal. \$12, 10 gal. \$25.

Vino pošiljam po 28 in 50 gal. Vinarna in distillerija blizo postaje.

Pošljite vsa pisma na:
S. Jakše Vinery,
Box 161, Santa Helena, Cal.

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: Frank Sakser, 82 Cortland St., New York, N. Y.
Podpredsednik: Paul Schneller, Calumet, Mich.
Tajnik: Frank Krže, 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.
Blagajnik: Geo. L. Brozich, Ely, Minn.

DIREKTORI:

Direktorij obstoji iz jednega zasopnika od vseh Slovenskih podporin organizacij, od vseh Slovenskih listov in od vseh samostojnih društev.

Za znamke, knjižice in vse drugo se obrnite na tajnika: Frank Krže, 2616 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Tudi vse denarne pošiljave pošiljajte na ta naslov.

Narod ki ne skrbi za svoje reve, nima prostora med civilizovanimi narodi. Človek ki ne podpira narodnih zavodov, ni vreden sin svojega naroda. Spominjajte se ob vseh prilikah Slovenskega Zavetišča.

Hranite \$10.00--\$15.00 na leto.

kateri plačate briven in brijet se sami z

Gem. Safety Razorjem

z 7 klinami kateri je za 10 let garantiran in z katerim se v treh minutah obrijete bolje nego Vas zamore najboljši brivec ter se absolutno ne morete vrezati. Pošljajo se po pošti poštnine prosto za izvanredno ceno od

\$2.00

ako se denar naprej pošlje. Pisma naslavlajte na:

A. PESTOTNIK & CO.

747 Melrose Ave., New York, N. Y.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

ALI STE BOLNI?

Ako bolujete na: bolezn želodca, jeter, mehurja, ledic, reumatizmu ali kostobolji, živčni bolezn, kašlju, bolezn plju in prs, astmi, kožni bolezn, glavobolu, izpadanju las, slabem spanju, nečisti krvi, bolezn oči in ust (grla) srbenju kože, potenju nog, triperju, čankurju, sifilisu, posledici onanije, impotenci, belem toku, t. l. d. ter so vsa do sedanja sredstva ostala brezuspešna, ter ste ZASTONJ TROŠILI DENAR ZA ZDRAVILA, ne smete obupati, temveč poskusite zdravila svetovno znane lekarnice PARTOS v New Yorku, od katerih je že tisoče in tisoče ljudi od najbolj zastarelih bolni popodoma ozdravilo, ter morejo tudi Vam pomagati.

Imenik in cenik najglavnejših zdravil:

Za čiščenje krvi in želodca	"Partola"	\$1.00
Za bolezn želodca	"Partolol"	\$1.00
Za bolezn ledvic	"Partolherb"	\$1.00
Za Reumatizem in kostobolj	"Reuma-Balzac in Powder"	\$2.00
Za živčne bolezn	"Partone Elixir in Glory"	\$2.00
Za kašelj in pljučne bolezn	"Partocough"	\$1.00
Proti glavobolu	"Partocura"	\$1.00
Zoper izpadanje las	"Partolin"	\$1.00
Zo bolezn oči	"Erlauer Water & Salve"	\$2.00
Za srbenje kože	"Partocyl"	\$1.00
Za potenje nog	"Partosweat"	\$1.00
Za akutni triper	"Triplets St. 1"	\$2.00
Za kronični triper	"Triplets St. 2"	\$2.00
Za Sifilis	"Partobisquita"	\$4.00
Za polucijo ali gubitej semena	"Triplets St. 3"	\$2.00
Za beli tok žene	"Triplets St. 4"	\$2.00
Zoper posledice onanije in nemočnost v spolnem občevanju	"Partobrace"	\$1.00

Pisma naslavlajte na:

THE PARTOS PHARMACY

160 — 2nd Ave. cor. 10th Street, NEW YORK, N. Y.

Krasni in brzi parnik

(Avstro-American proge)

Kaiser Franz Josef I.

odpluje v sredo dne 14. maja

vožnja do Trsta samo 13 dni.

do Trsta ali Reke - - \$37.00
Cena voznih listkov: do Ljubljane - - \$38.18
do Zagreba - - \$38.08

Za posebne kabine (oddelek med II. in III. razredom) stane vožnja samo \$4.00 več za odrasle, za otroke polovica. Ta oddelek posebno družinam priporočamo.

Vožnje listke je dobiti pri FR. SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Pozor slovenski farmerji!

Vsled občne zahteve, smo tudi letos naročili večje število

pravih domačih

KRANJSKIH KOS.

V zalogi jih imamo dolge po 65, 70 in 75 cm. Kose so izdelane iz najboljšega jekla v znani tovarni na Štajerskem. Iste se pritrdijo na kosišče z rinkcami.

Cena 1 kose je \$1.10.

Kedor naroči 6 kos, jih dobi po \$1.00.

V zalogi imamo tudi klepalno orodje iz finega jekla; cena garnituri je \$1.00.

Pristne "Bergamo" brusilne kamne po 30c. kos.

Pri naročitvi nam je naznaniti poleg poštne postaje tudi bližnjo železniško.

Naročilu priložiti je denar ali Postal Money Order.

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Največ denarja iz

Amerike

nalaga se v

MESTNI HRANILNICE LJUBLJANSKI

v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1912 je znašal nad 660 milijonov kron.

Hranilnih vlog nad 42 milijonov kron.

Rezervnega zaklada nad 1,300,000 kron.

Sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka.

Nevdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vločne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina Ljubljanska z vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka špekulacija z vložnim denarjem.

Zato vlagajo v to hranilnico sodišča denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven, in občine občinski denar. Tudi iz Amerike se nalaga največ denarja v to hranilnico. Naš dopisnik v Zjed. državah je že več let

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., NEW YORK.

6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O.

, Gen.Agents, 2 Washington Street, NEW YORK